

ЯРОСЛАВ ХАШЕК
ДОКЪДЕ СЕ СТИГА, КОГАТО
ЧОВЕК ИЗОСТАВИ ЦЪРКВАТА

Превод от чешки: Светомир Иванчев, Стефан Бошнаков, Василена
Мирчева, 1998

chitanka.info

На улица „Мисликова“ в Прага живееха двама богобоязливи съпрузи. Тя беше щерка на заможен търговец, той беше наследил от баща си обширен магазин и го беше развил, след като вложи за подобрения получената при женитбата от съпругата си зестра.

Така че двамата съпрузи възхваляваха Бога сред буретата с осолена селда, сред чувалите с кафе от остров Цейлон, индийските подправки и захарта от Чаковице.

И молитвите им даваха плод. Имуществото им растеше и се множеше, господин търговецът Пажоух вече наливаше в кандилото над входа най-фин зехтин, а не газ за горене. Когато забогатя още повече, направи кандило с ацетиленова лампа, след като си купи къща, направи кандилото с електрическа крушка марка „Осрам“, а по-късно, когато вече беше открил три филиала в различни квартали на Прага, съоръжи в дюкяна си електрически транспарант „Господ да ни благослови“. После жена му забременя и роди хубаво очарователно детенце, на което при кръщението дадоха името Бохуслав. Детето беше кръстено от самия каноник на Вишеhrad и този ден богобоязливият търговец Пажоух извърши множество богоугодни дела, като изпрати и кило захар на гладуващото семейство на работника Конипасек.

За разлика от богобоязливия живот, който водеше богатият търговец Пажоух, дареният от него работник Конипасек влачеше жалко съществуване и правеше впечатление на човек, напълно разложен в нравствено отношение. Не само че понякога нямаше с какво да нахрани себе си и съпругата си, но и престана да вярва в Господа Бога, и то дотолкова, че веднъж го прибраха за три месеца в затвора за богохулство, а след излизането си оттам окончателно заряза Господа и се залови за Ферер^[1].

Екзекутираният Ферер се превърна в негов нов Господ Бог, той поздравяваше Бартошек и Мислик, казваше „Наздар“ на Пелант, а на доктор Боучек — „Сервус“, но когато минаваше архиепископът в каляската, не само че не сваляше шапка, но и се обръщаше гърбом и крещеше, че всички сме били равни. Това му създаваше доста неприятности, но макар че неведнъж го арестуваха, изобщо не се поправяше и си знаеше своето — искал да се вози на архиепископската каляска, освен това продължаваше да поздравява Пелант.

Имаше съпруга, все още не толкова покварена душевно, колкото него, а и никой не ѝ възлагаше особени надежди, защото, знае се, с

каквото се събереш, такъв ставаш. Отначало тя вярваше в Господа Бога, но така се случи, че влезе в периода на „майчините радости“.

Като всички жени и тя ги очакваше с нетърпение. Но тогава злодеят съпруг Конипасек обяви, че нямало да кръсти детето, и се обърна към „Свободна мисъл“ с въпрос, какво да прави, като нямал пари за кръщение, разгласи, че щял да вдигне скандал и че нямало да кръщава детето, защото това противоречало на убежденията му.

От „Свободна мисъл“, естествено, не му дадоха пари за кръщение, а го посъветваха двамата с жена му да напуснат църквата и той просто да съобщи в общината, че му се е родило дете и какво име му е дал.

Той така и стори. Напуснаха двамата с жена си църквата и след като умуваха какво име да дадат на детето, решиха да го нарекат Ферер. Тоест Ферер Конипасек.

Напук на всички очаквания състоянието, в което жените не обичат да се показват на улицата, продължи прекалено дълго.

Градската „баба“ не искаше да има нищо общо, след като се разчу, че и двамата са напуснали църквата, и на дванайсетия месец повикаха ветеринар.

Ветеринарят бил преди това помощник-свещеник, но понеже не повишавали заплатите на помощник-свещениците, зарязал тая работа и станал дипломиран ветеринар.

Той, след като прегледа напусналата църквата Конипасекова, заяви, че не може да се роди нищо друго освен дявол от мъжки пол.

Предсказанието му се сбъдна. Конипасекова роди дяволче, цялото козиняво като пинчер. Езикът на изчадието беше четвърт метър дълъг и светеше като фосфор, рогата му — разкошни, великолепно извити напред, опашката му — като от кадифе, много гъвкава, но освен това, драги християни, невероятно дълга.

Най-напред настана голямо вайкане в дома на Конипасек. Ясно беше, че това е пръст Божи и Божие наказание, за случая научи Пелант, който, докато разглеждаше дявола, припадна. След като дойде в съзнание, избяга, после пожелал да се върне в лоното на църквата и заминал за Америка, измъчван от угризения на съвестта.

За случая обаче узнал и амбициозният импресарио на световноизвестния паноптикум на братята Уилсън, който посетил атеистичното семейство и предложил за целогодишно представяне на дявола Ферер Конипасек 12 000 лири стерлинги, тоест 288 000 крони.

И Конипасекови взели, че станали големи богаташи, докато със семейството на богобоязливия търговец Пажоух нещата тръгнали на зле.

Когато дяволът Ферер Конипасек навършил осемнайсет години, родителите му — въпреки неподредения живот, който водели — притежавали състояние от над милион и половина, докато осемнайсетгодишният син на богобоязливото християнско семейство Пажоухови, набожният Бохуслав, вече бил успял да прахоса цялото състояние на баща си и накрая станал прислужник в семейството на атеиста Конипасек, който навред, където очакват радостно събитие, заявявал:

— Напуснете църквата и ще видите как Господ ще ви благослови.

Последното деяние на Конипасек е, че е осиновил Пелант, а първородният му син, дяволът Ферер Конипасек, се радва на популярност, която се отразява добре на душата и на тялото му.

Днес той тежи 180 килограма заедно с опашката и езика и чете „Свободна мисъл“.

---

[1] Г. Ф. Ферер — испански педагог с антиклерикални възгледи, участвал в конгреса на „Свободната мисъл“ в Прага. През 1910 г. арестуван и екзекутиран по обвинение в подстрекателство към антиклерикален бунт. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.